

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/120/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212010147
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3212010147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2012 prejednal odvolanie obžalovaného

A. D. ,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom S. č. XXX, t.č. v W. Ilava ,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č.k. 2T/69/2012-545 zo dňa 18.09.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný u z n á v a v i n n ý m zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože

v presne nezistenom čase dňa 12.03.2012 do 14.30 hod. dňa 19.03.2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke M. D. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom, pričom dňa 19.03.2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s M. D. a po tom, ako do osobného motorového vozidla zn. S. XXX ev. č.: S. XXX G. nastúpila M. D., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. N. X. ev. č.: C. XXX C. čiernej farby, čím tam sediacej N. C. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a E. S. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590 €

t e d a

hrozbou násillia iného nútil, aby niečo konal, opomenul, trpel a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a inému úmyselne ublížil na zdraví, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Citovaným rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. D. v bode 1) uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože 1) v presne nezistenom čase dňa 12.03.2012 do 14.30 hod. dňa 19.03.2012 z presne nezisteného miesta v Bánovciach nad Bebravou niekoľkokrát telefonoval svojej manželke M. D. a povedal jej, že ak sa s ním nedohodne a rozvedie sa, tak ju zabije alebo zrazí autom; v bode 2) z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 19.03.2012 v čase okolo 15.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou pred budovou Okresného súdu, po tom, ako bolo rozvedené jeho manželstvo s M. D. a po tom, ako do osobného motorového vozidla zn. S. XXX ev. č.: S. XXX G.astúpila M. D., do uvedeného vozidla narazil svojim osobným motorovým vozidlom zn. N. X. ev. č.: C. XXX C. čiernej farby, čím tam sediacej N. C. spôsobil podvrtnutie stavcov krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej steny hrudníka, pre ktoré zranenia bola obmedzená na bežnom spôsobe života v trvaní 10 týždňov, hlavne na pohybe, pre bolesť hlavy a krku, avšak počas týchto týždňov nebol závažne a podstatne ovplyvňovaný jej obvyklý spôsob života a E. S. spôsobil škodu poškodením vozidla vo výške 590 €.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 7 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu na hlavnom pojednávaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný, ktoré smerovalo proti výroku o vine a treste. Odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Podstata námietok obžalovaného v odvolaní ako aj doplnenom odvolaní smerovala k tomu, že sa skutkov kladených mu za vinu nedopustil. Okresný súd postupoval podľa jeho názoru pri rozhodovaní nesprávne, keď nevyvodil z dokazovania bezpečné závery o objektívnom priebehu skutku. Poukazoval na rozpory vo výpovediach svedkyne a poškodenej M. D. z prípravného konania a výpovedí pri konfrontácii na hlavnom pojednávaní. Výpovede svedkyne N. C. sú nedôveryhodné a nemal ich súd brať v úvahu. Navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie znaleckými posudkami z odboru klinickej psychológie na pravdivosť výpovedí M. D. a N. C.. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že obžalovaný niekoľkokrát telefonoval v inkriminovanej dobe poškodenej D., bolo to z toho dôvodu, že veritelia posielali upomienky na adresu poškodenej, aby si splnila svoje záväzky voči ich spoločníkom. Pokiaľ ide o skutok 2), je toho názoru, že súd prvého stupňa zaujal nesprávne právne stanovisko, že obžalovaný sa mal dopustiť protiprávneho konania. Z dôkazov podľa jeho názoru vyplýva, že došlo k dopravnej nehode, keď vodička E. S. nedala prednosť v jazde obžalovanému a narazila do jeho osobného motorového vozidla zn. X., pričom svedkyne D., C. a S. uvádzajú, že auto nebolo v pohybe, čo sa nezakladá na pravde. Spôsobenie dopravnej nehody svedkyňou E. S. navrhuje súdu preukázať formou vypracovania znaleckého posudku z odboru cestná doprava. V spojení s vypracovaním takéhoto znaleckého posudku by sa mal dopracovať aj znalecký posudok na poškodenú C., ktorá neinformovala znalca o svojich predchádzajúcich zdravotných problémoch. Navrhol vypočuť zasahujúcich príslušníkov OO PZ Bánovce nad Bebravou dňa 19.03.2012 v S.. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania výsluchom navrhnutých svedkov a vypracovania znaleckých posudkov. V prípade, že odvolací súd vykoná navrhnuté dokazovanie, žiada, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pričom odvolací súd sa po preskúmaní dôkaznej situácie s týmto v celom rozsahu stotožnil. Na hlavných pojedávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a tieto aj správne vyhodnotil, jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Vypočul obžalovaného, poškodených, ako aj ďalších svedkov, ktorí sa mohli k veci relevantne vyjadriť a prejednal aj ostatné listinné dôkazy. Obžalovaný je z trestnej činnosti usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne a poškodenej M. D., ako aj výpoveďami svedkyne a poškodenej N. C., svedkyň E. S. a S.. A. S., znaleckými posudkami, ako aj vykonanými listinnými dôkazmi. Svedkyňa a poškodená M. D. v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednaniach popísala akým spôsobom bola zo strany obžalovaného vydieraná, ako aj ďalšie násilie psychické a fyzické, ktorého sa obžalovaný voči nej dopúšťal pred spáchaným skutkom. Na svojich tvrdeniach zotrvala aj pri konfrontácii s obžalovaným na hlavnom pojednávaní. Potvrdila, že násilie voči nej zo strany obžalovaného začalo už skôr, avšak dňa 12.03.2012 sa jej obžalovaný prvýkrát vyhrážal, že ju zabije, pričom toto sa opakovalo celý týždeň až do rozvodu, keď sa jej obžalovaný telefonicky vyhrážal, že ju zabije, alebo zrazí autom, v prípade, ak sa s ním rozvedie. Telefonoval jej neprestajne, cez deň, ráno aj večer a keď mu telefón nezdvíhala, mala aj 250 neprijatých hovorov. Vzhľadom aj na počet telefonických hovorov nie je možné prisvedčiť obrane obžalovaného z hlavného pojednania, že poškodenej telefonoval z dôvodu, že ju volali veritelia, že nemala uhradené záväzky. Takéto tvrdenie obžalovaného produkované až na poslednom hlavnom pojednávaní sa javí súdu len ako účelové a tendenčné, v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. K čiastkovému útoku zo dňa 19.03.2012, ktorý sa odohral po rozvode, poškodená uviedla, že keď odchádzala zo súdu po obžalovanom asi 2 až 3 minúty neskôr. Telefonovala dcére, ktorá jej oznámila, že sa nachádzajú pred súdom, a že obžalovaný sedí v aute, napráva si spätné zrkadlo, a že telefonoval. Povedala im, aby prišli z bočnej strany súdu, že nastúpi a pôjde domov, pričom si všimla, že obžalovaný si preparkoval auto na parkovisko. Keď schádzala uličkou k súdu, všimla si, že obžalovaný vyrazil z parkoviska. Nasadla do auta, zatvorila dvere a vzápätí obžalovaný narazil do ich auta. Bola v šoku, keď obžalovaný cúvol, čo sa ešte stane, lebo v minulosti jej obžalovaný na aute rozkopol čelné sklo. Potvrdila, že vo vozidle bola zranená a lekársky ošetrená jej dcéra. Keď bola vypovedať na polícii, obžalovaný jej ešte telefonoval, aby sa tešila na noc, že ju čaká prekvapenie. Z výpovede svedkyne poškodenej N. C. vyplýva, že bola prítomná pri niektorých telefonátoch a počula ako sa obžalovaný matke vyhrážal, že ak sa s ním rozvedie, tak ju zabije, podpáli, psychicky zničí, alebo zrazí autom. Jeho vyhrážanie sa vystupňovalo v deň rozvodu. Potvrdila, že má od matky vedomosť aj o iných fyzických útokoch voči matke zo strany obžalovaného. Na matke videla, keď bola dobitá, mala modriny a tržné rany na hlave. Obžalovaný sa k jej matke správal majetnícky, mal výbušnú povahu a bol nevyspytateľný. Potvrdila, že matka mala z konania obžalovaného strach, plakala a strašne sa bála. K čiastkovému útoku z 19.03.2012 uviedla, že s vozidlom čakali na bočnej ulici pri súde, mama schádzala dole a len čo stačila zavrieť dvere, keď sa zo zákruť vyrútil obžalovaný a narazil do nich. Sedela vedľa vodiča. Vodička bola S. a mama sedela na zadnom sedadle. Po náraze utrpela poranenia, pričom bola odvezená do nemocnice na ošetrovanie, kde jej dali šancov golier, ktorý nosila dva a pol mesiaca a popísala, akým spôsobom bola obmedzená v bežnom živote. V rovnakom duchu vypovedala aj svedkyňa E. S., ktorá bola vodičkou osobného motorového vozidla. Potvrdila, že auto mala naštartované a stálo, pričom poškodená D. vyšla z boku zo súdu, nasadla do auta a obžalovaný do nich narazil spredu do ľavej strany. Vozidlo si dala opraviť, pričom za opravu zaplatila 590 €. Potvrdila, že po náraze bola zranená len N. C.. To, že obžalovaný mal svoje konanie premyslené a vopred naplánované, vyplynulo aj z výpovede poškodenej D., že obžalovaný sa jej pred rozvodom vyhrážal, že ju čaká prekvapenie, pričom obžalovaný už v minulosti obdobným spôsobom reagoval útokom osobného motorového vozidla, za čo bol aj uznaný vinným a odsúdený. Vzhľadom k výpovediam svedkyne S., C., ako aj D., z ktorých výpovedí jednoznačne vyplýva, že ich vozidlo stálo na mieste, a že to bol práve obžalovaný, ktorý do nich narazil. Odvolací súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že svedkyňa S. narazila do vozidla obžalovaného. Predmetná udalosť mala byť posúdená ako dopravná nehoda, avšak v danom prípade zavinenie obžalovaného je úmyselné. Pokiaľ ide o výpovede svedkyne a poškodenej M. D., N. C. a E. S., odvolací súd výpovediam týchto svedkyň uveril, považuje ich za pravdivé aj s ohľadom na to, že svedkyne vypovedali krátko po udalosti, na svojich výpovediach zotrvali, aj pri vykonaných konfrontáciách na hlavných pojednaniach a odvolací súd nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mal tieto výpovede považovať za nevierohodné.

Znalec MUDr. F. C. k poraneniu poškodenej N. C. uviedol, že k poraneniu podvrtnutiu krčných stavcov, tzv. výpleš - šľahnutie bičom, dochádza pri prudkom pohybe hlavy, pri ktorom je typický náraz buď čelne, alebo zozadu. Aj keď to nevyzerá ako čelný náraz, mohlo dôjsť k tomu, akcelerácii mechanizmu. K takémuto prudkému pohybu hlavy dôjde aj pri rýchlosti 5-10 km/h. Čo sa týka miery obmedzenia poškodenej C., tak zranenia, ktoré poškodená utrpela dňa 19.03.2012, vplývali na jej bežný spôsob života prvých 5 týždňov, keď mala fixovanú krčnú chrbticu a mala obmedzenie v zmysle rotačných a kývavých pohybov hlavy. Pokiaľ by išlo o staré zranenia, ktoré namietala obhajoba, tieto by sa podľa vyjadrenia znalca prejavili pri vyšetrení poškodenej na CT, avšak nález z 18.05.2012 bol negatívny a traumatické zmeny neboli popisované. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, tieto si odvolací súd osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ich v celom rozsahu opakovať.

K vytýkaným chybám odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, za súčasného zachovania zásady kontradiktórnosti, pričom vykonal aj konfrontácie obžalovaného s poškodenými. Preto za stávajúcej dôkaznej situácie, keď súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie, aby objektívne zistil skutkový stav, sa javí odvolaciemu súdu vykonávanie ešte ďalších dôkazov ako nadbytočné.

Na druhej strane súd prvého stupňa pochybil, keď konanie obžalovaného posúdil ako dva skutky, teda, ako viacčinný súbeh. Podstatou pokračovania v trestnom čine je, že páchatelove konanie, ktorého jednotlivé čiastkové útoky spojuje objektívna, najmä časová súvislosť, je realizácia jedného a toho istého zámeru. Konanie obžalovaného od 12.03.2012 do 19.03.2012, kedy sa obžalovaný vyhrážal, že ak sa s ním poškodená Horvadová nedohodne a rozvedie sa s ním, tak ju zabije, alebo zrazí autom, aj následne uskutočnil, pretože po tom, ako bolo ich manželstvo rozvedené, do ich vozidla narazil svojím osobným motorovým vozidlom. Teda obžalovaný obidvoma čiastkovými útokmi realizoval ten istý zámer. Preto pri správnom posúdení malo byť konanie obžalovaného posúdené ako jeden pokračujúci trestný čin a nie ako dva samostatné skutky so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami.

Na základe uvedeného odvolací súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu odvolací súd vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, pohnútku, priťažujúcu okolnosť, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy. Prihliadol v danom prípade na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že obžalovaný už bol pre trestný čin odsúdený, ako aj, že bol riešený za priestupky. Poľahčujúcu okolnosť súd nezistil. Obžalovaný bol trikrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.11.2011 č.k. 2T/107/2011-126, ktorým bol právoplatne uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní tri roky, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu tri roky, za súčasného nariadenia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Obžalovaný bol doposiaľ bol trikrát riešený za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, pričom všetky smerovali proti jeho bývalej manželke M. D. a jej dcére N. C.. Trestná sadzba za zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. je v rozpätí 4 až 10 rokov. Ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, súd musí zvýšiť dolnú hranicu o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák.). Preto odvolací súd po takto upravenej sadzbe uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Takto uložený trest považuje odvolací súd za dostatočný na nápravu a prevýchovu obžalovaného. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.